

V úvodní části jsem popsala a vymezila teoretický základ artefiletiky. Pro aplikaci modelu artefiletického pojetí, jsem vytvořila nový koncept pro předškolní dítě. Pro jeho praktickou neověřenost jsem zvolila metodu případové studie. Jelikož jde o nový koncept, který není v praxi ověřen, proto jsem pomocí jeho aplikace jsem se přiblížila a odvodila prekoncept předškolního dítěte. Ze všech pojetí, která česká výtvarná výchova nabízí, mě oslovilo právě pojetí artefiletické, jehož pojetí mě přivedlo ke zjištění, že tato alternativa výtvarné výchovy klade velký nárok na teoretickou přípravu učitele, ale i na jeho sociální citění a další vzdělávání v oboru.

Artefiletika je reflektivní, tvořivé a zážitkové pojetí vzdělávání a výchovy, které vychází z vizuální kultury nebo jiných expresivních kulturních projevů, jejímž cílem je obohacování kulturního kapitálu dítěte, rozvoj jeho sociálních kompetencí a prevence psycho-sociálních selhávání prostřednictvím uměleckých aktivit, reflektovaných v dětské skupině. Mám pocit, že děvče i já jsme se dozvěděly o sobě a o světě zas o kousek víc.

„Moudrý je teprve ten, kdo zná sám sebe.“

(příslloví)